

Ma maison à moi

INFORMATIE VOOR (TWEDE) HUISEIGENAREN IN FRANKRIJK

ZOMER 2015

Elke dag dat vakantiegevoel!

Frans kenteken, eindelijk!

Repas Européen

D en Jip als Bob en Wendy op de bouwplaats van buurman Michel

Met goede vrienden lunchen in het dorp

Fruïtbomenbezorger

Dat je je als 'happy huurder' ook volstrekt gelukkig kunt voelen in Frankrijk, bewijst grafisch ontwerper en vormgever Marcel Reimer. Hij vond zijn droomhuis in Tourtour (Var) en sindsdien deelt hij zijn avonturen in Maison en France. Hij schrijft in deze uitgave niet zozeer over zijn droomhuis, maar meer over zijn dagelijkse leven, samen met zijn border collies Jip en D.

ALS JE HIER IN ZUID-FRANKRIJK woont, heb je elke dag een vakantiegevoel.' Dat zijn de woorden van de verhuurder van de vakantievilla in Lorges, mijn eerste – tijdelijke – adres. Toen ik daar half oktober mijn intrek nam, kon ik me daar alles bij voorstellen. Een paar maanden daarvoor was ik al op vakantie in La Douce, net als zoveel jaren daarvoor. Sinds ik me kan heugen is het mijn grootste wens om hier te wonen, te werken, te leven. Maar deze vakantie was anders. Ik was alleen met mijn hondjes en ik had mijn computer meegenomen om hier te kunnen werken. Ik wilde weten hoe dat zou

voelen. Ver weg van Nederland en toch in direct contact met mijn klanten via e-mail en telefoon. Het bleek eigenlijk net zoals thuis te zijn. Ik kon op afstand hetzelfde doen: ontwerpen en vormgeven. De pdf's voor redactie en drukker stuurde ik via e-mail en wetransfer door. Geen verschil eigenlijk. Nou ja, geen verschil ... hier was het beduidend warmer en prettiger dan in Holland. Het vakantiegevoel, waar iedereen zo naar verlangt.

En nu is het dan zover. Na een verblijf van drie maanden in de vakantievilla vond ik dus mijn huidige woning in Tourtour, *le village dans le ciel*. Hier woon ik dan, heb mijn studio ingericht waar ik me helemaal

kan focussen op mijn werk. Ik ga regelmatig op mijn terras genieten van het uitzicht, het weer en een sigaretje. Wandelen met de hondjes doe ik even verderop. En ik prijs me gelukkig met zo'n mooie plek onder de zuidfranse zon. En toch ... mijn beste Hollandse vrienden zijn niet dichtbij. Is dat erg? Best wel. Gelukkig zijn er alternatieven om in contact te blijven. Ik heb nog nooit zoveel gebruik gemaakt van Facebook, Whatsapp, Messenger, e-mail, sms en telefoon als nu. Het sociale contact wordt gewoon wat digitaler.

Na het vakantiegevoel

Op vakantie idealiseer je alles. Iedereen is aardig, alles is mooi en je voelt je God op aarde. Je bent helemaal niet bezig met praktische zaken. Je geniet gewoon van elke dag. Onbekommerd genieten van niks nuttigs doen. En dan komt onvermijdelijk het moment dat het vakantiegevoel plaats maakt voor het dagelijkse leven ... er moet namelijk ook gewoon gewerkt worden. En serieuze boodschappen gedaan worden,

en zoveel andere noodzakelijke dingen. Net zoals vroeger. En dan kom je erachter dat hier niet alles zo ideaal is als je je had voorgesteld. Natuurlijk, het klimaat en de plek zijn hemels. De Franse bureaucratie is dat niet. Dat ondervond ik wel tijdens het verkrijgen van een Frans kenteken voor mijn Hollandse Citroën XM. Toppunt van bureaucratie was wel het ophalen van een *cuitus fiscal* (een soort verklaring dat er geen BTW meer verschuldigd is). Ik liep met mijn gehele dossier naar binnen bij de belastingdienst. De zichtbaar verveelde dame achter haar bureautje vroeg mij of ik de fotokopieën bij me had. Oeps, dat wist ik natuurlijk niet. Of madame deze

En wat te denken van de kosten van levensonderhoud? Ik heb voor de dagelijkse boodschappen nog nooit zo veel hoeven afrekenen als hier.

voor mij zou willen maken? 'Dat mogen wij niet', was haar antwoord. 'Dan staat er zeker een betaalkopieermachine ergens in het gebouw?' 'Désolé, verderop is een winkelcentrum. Misschien kunt u het daar proberen.' Nou ja ...

En wat te denken van de kosten van levensonderhoud? Ik heb voor de dagelijkse boodschappen nog nooit zo veel hoeven afrekenen als hier. Ja, Zuid-Frankrijk is duur! En dat geldt niet alleen voor de boodschappen.

Sociale contacten

Okee, Frankrijk is bureaucratisch en duur. Smoort dat het vakantiegevoel in de kiem? Gelukkig niet. Ik kan erg genieten van het leven hier in Tourtour. Als er vrienden komen logeren neem ik ze stevast mee naar La Farigoulette voor de lunch. De twee kersverse eigenaren, Sébastien (lekker dinkie) en zijn broer Maurice, geven me iedere keer het gevoel dat we meer dan welkom zijn. Ze kijken er ook niet meer van op als Jip weer eens de keuken induikt op zoek naar

iets eetbaars. Zebonjouren haar net zo snel weer naar buiten zonder boos te worden.

Ik probeer ook naar de dorpsfeesten te gaan. Zoals met pasen. Het Fête de l'Oeuf is een jaarlijkse happening waarvoor het hele dorp uitloopt. Met heel veel eieren, pétanque met ei-vormige ballen, artiesten, straatmuzikanten en overvolle terrassen. Voer voor fotografen, zullen we maar zeggen. En dan was er het Repas Européen. Burgemeester Jugy zorgt voor drank en brood, de Europeanen voor het eten. Iedereen wordt geacht een specialiteit uit het land van herkomst te maken. Mijn gehaktballen vielen in ieder geval in de smaak bij de oude en de nieuwe Tourtourains.

Vide-greniers

Een lekker vakantiegevoel krijg ik altijd tijdens het slenteren over de vele *vide-greniers* hier in de buurt. Samen met Marlies, mijn 'buurvrouw' uit Villecroze die ondertussen een heel goede vriendin is geworden, struin ik heel wat rommelmarktjes af. De buit van de dag deel ik dan weer op

Ma maison à moi

INFORMATIE VOOR (TWEDE) HUISEIGENAREN IN FRANKRIJK

ZOMER 2015

Optocht(je) tijdens het Fête de l'Oeuf

Lelijk portretje, voor de verzameling

Vide-greniers buit

Jaarlijkse rommelmarkt in Villecroze

Mooi jasje; cadeautje voor Marlies

Soms kom je in conflict als werk en vakantie door elkaar gaan lopen

Facebook met mijn vrienden uit het vaderland. Zo ben ik begonnen met het verzamelen van 'lelijke portretjes'. Schilderijtjes, gemaakt door 'kunstenaars' die zichzelf heel serieus nemen, maar er eigenlijk niets van bakken. Keurig gesigneerd en nu te koop voor 1, 2 euro. Té leuk.

Aan de slag

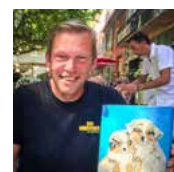
Soms kom je in conflict als werken vakantie door elkaar gaan lopen. Zo kreeg ik laatst

een heel goede vriendin te logeren. Ze bleef een kleine week en wilde me niet voor de voeten lopen als ik moest werken. Maar ja, wat moet je als de lieverd geen rijbewijs heeft? We hebben genoten van de uitstapjes, maar het heeft me een paar nachten gekost om het werk af te krijgen.

Heimwee

Ik krijg regelmatig de vraag voorgeschoteld of ik niet eenzaam ben of heimwee heb naar Nederland. Nee, heimwee heb ik niet. Eerlijk gezegd moet ik er niet aan denken om weer – hoe kort ook – terug te gaan naar Nederland. Ik mag dan alleen wonen, samen met mijn border collies Jip en D. Eenzaam ben ik niet. Ik heb hier al veel vrienden en kennissen gemaakt en als ik logé's over de vloer heb, is het contact veel intenser

dan in Nederland. Dat gaat verder dan een kopje koffie in het café (of een glas wijn) of een wandeling met de hondjes. Ik kan daar erg van genieten. Okee, het Eurovisie Songfestival heb ik alleen gekeken, maar wel met de iPhone met Whatsapp op schoot. 🇫🇷

In oktober 2014 vertrok *Maison en France* vormgever **Marcel Reimer** naar Lorgues in de Var. Hij woonde tijdelijk in een vakantievilla, om van daaruit te zoeken naar hét perfecte huurhuis. Dit is het vierde van een reeks artikelen waarin we Marcel volgen op weg naar zijn eigen *Maison en France*. Lees ook zijn weblog op www.reimer.fr